

studerende, er altsaa betydeligt mindre end den, der gives til Landbrugs- og Folkehøjskoleelever.

Vi maa huske paa, at den Undervisning, som disse studerende maa underkaste sig, er for det første betydeligt langvarigere end den anden. Et Kursus paa en Folkehøjskole varer sjældent mere end 5—6 Maaneder — 5 er vist det almindelige —, medens de andre maa bruge 2—3 Aar for at kunne underkaste sig Studentereksamen. Dernæst maa man huske paa, at den Undervisning, som de skulle have, er langt kostbarere end den, man skal have paa en Folkehøjskole. For det tredje maa man huske paa, at de studerende leve under langt dyrere Forhold. Det er betydeligt dyrere at leve og bo i København end ude paa en Folkehøjskole. Nu have de Herrer sørget for — jeg kunde fristes til at sige deres egen lille „Hassan med de skæve Ben“. Naar Talen var om at støtte Folkehøjskolerne og Landbrugsskolerne, have de faaet Statens Bidrag sat op, som jeg før nævnte, men her, hvor der er Tale om at støtte flittige og begavede unge Mennesker, der i Forvejen have underkastet sig en Eksamen, knapper man af, her vil man ikke gaa med. Jeg nævner dette, blot for at man kan se, hvad de Herrer have Interesse for, og hvad de ikke have Interesse for. Naar det gælder deres egen „Hassan“, bliver Understøttelsen sat godt til Vejrs. Det har jeg ikke noget imod, jeg har med Glæde stemt for de samme Understøttelser, fordi jeg ansaa de Penge, som bruges til vore Folkehøjskoler og Landbrugsskoler, for at være givne godt ud. Men naar man vil sørge for sine egne, skal man heller ikke være saa karig overfor andre, og det er det, jeg synes, de Herrer ere i dette Tilfælde. (*R. Nielsen*: Det er ogsaa vore egne). Ja, det er paa en Maade ogsaa deres egne, men det er gerne saaledes, at naar de først kommer her ind til København, tabe de derude Interessen for dem og ville ikke længere kendes ved deres eget Kød og Blod.

Den ærede Ordfører og jeg vare enige om at udtale, at Undervisningen paa Statens 12 lærde Skoler var meget kostbar, og den ærede Ordfører tilføjede: alt for kostbar. Vi kunne vist begge være enige om, at den er urimelig dyr. Nu sagde

den ærede Ordfører, at han kunde ønske, at vi ophævede disse 12 lærde Statsskoler, afskaffede dem og delte Pengene ud til privat Undervisning. Paa den Vej vil jeg slet ikke følge det ærede Medlem — aldeles ikke, jeg vil bestemt tage Afstand derfra. Derimod kunde jeg ønske, at vi gik en anden Vej, saa at vi reformerede Forholdene ved Statens 12 Skoler saaledes, at Undervisningen blev gjort mere økonomisk og Driften mere fornuftig og rimelig, end den er i Øjeblikket. Jeg vil ikke henstille til den højtærede Minister at tage denne Opgave op, thi jeg ved, det nytter ikke noget, og jeg tror heller ikke, at vi naa til noget Resultat, saa længe den højtærede Minister beklæder sit Embede, men jeg vil haabe, at der en Gang kommer en Mand, som kan og vil tage sig af denne Sag, som virkelig vil reformere og tage Opgaven op med tilstrækkelig haard Haand, saa at denne Undervisning kan blive betydeligt billigere, end den er i Øjeblikket.

Endelig skal jeg endnu gøre en Bemærkning om Boldpladsen. Det gør mig inderlig ondt, hvis jeg har voldt Splid mellem to saa gode Venner som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (*Birck*) og det ærede Medlem for Randers (*Poul Rasmussen*). Det har ikke været Hensigten med mit Forslag at ville forstyrre det gode Forhold mellem de to ærede Medlemmer, men det er altsaa saaledes, at det ene ærede Medlem stiller sig paa min Side, medens det andet ærede Medlem er min Modpart. Nu sagde den ærede Ordfører, at han antog, at Grunden til, at jeg var mod Sagen, var, at jeg mente, det var et alt for kostbart Overslag. Det er det ogsaa, jeg har ikke noget imod, at der indrettes en Boldplads i Sorø, kun synes jeg, at det maa kunne gøres for rimelige Penge. Men jeg maa sige, at ved at høre det ærede Medlem for Randers har jeg nærmet mig mere og mere til det Standpunkt, at det hele kan spares. Han er selv udmærket kendt med Forholdene i Sorø, idet han, saa vidt jeg ved, selv er gammel Elev der nede fra, og naar han beviser for os, til hvilken Fuldkommenhed man har drevet Sport der nede med de Midler, de nu have, bliver det mere og mere klart for mig, at vi godt kunne spare